

יב' כסלו, תשע"א 19.11.2010

עלון קיבוץ גת המתחדש

גיליון מספר 6

השדות מצפים לו, לגשם | יוסי גמזו

השדות מצפים לו, לגשם,
כמו גרון שמזמן ל'א ר'ה
וכמותם את עורך מבקשת
בין המון ענני אכזבה
את ססגון אותו ספקטרום של קשת
הרומז כי עוד יש אהבה
שגחלת קטנה מלחשת
כי הבהוב סכניה ל'א כבה.

שעוד שום ציניקן ל'א הצליח
לעקרו מלבך כיבולית
שכל גשם חוזר ומצמיח
את ירק עקשותה כתגלית
של ברק פתא מי הפולח
את חשכת העורות הלילית
כנבואה למטר הקולח
בו את כל תקוותיך תלית.

והרוח, עזה וגועשת
ותפוחת מפרשי עבי סתיו
כארמדה כבדה הגוששת
את דרכה אל כל ואדי אכזב
שוב תשב ותשוב לממש את
כלות צמאך ללגימת אהבה.
השדות מצפים לו, לגשם,
כמו גרון שמזמן ל'א ר'ה...

דבר המערכת

איך יוצא עלון?

(אנחנו יודעים שיש דרכים יותר טובות):

אז זה מתחיל ככה...

הולכים על המדרכה יום יומיים אחרי שהעלון יוצא ומקבלים קצת פידבקים חיוביים שנותנים כוח לעוד יום יומיים.

מקבלים קצת רעיונות טובים על הדרך למשל משרה ג. "אולי תעשו ראיון לי"בתניקים שחזרו מפולין...

מקבלים את הרעיון לראיון ודוחים את הפגישה לכמה שיותר רחוק.

מדברים עם גל ורובי יומיים לפני המועד האחרון להעברת החומרים ומסכימים "במסכנות" שצריך לדחות את הוצאת העלון בעוד שבוע שוב פעם... מחכים בסבלנות שבוע ואז יומיים לפני התאריך נכנסים ללחץ ומתחילים לעבוד.

עושים ראיון על פולין עם המוסדניקים, שואלים את טנא אם יש לו משהו מהמזכירות.

מקבלים ממנו הסברים (טובים ובונים) על איך לארגן את הוצאת העלון טוב יותר.

מתלבטים למי לעשות "אחד על אחד", מתווכחים עם נירית אם הוא יסכים או לא, ומופתעים שהוא הסכים.

בודקים אחורה בתיבת המייל ומוצאים עדכון חנוכה שיענקל'ה שלח אי שם בימי היוונים.

בודקים עם תמר לוי מי התגייס ומי הגיע למצוות ומי התחתן ואם מישהו נולד, ומבינים שכנראה זאת לא תקופה טובה לאירועים...

בשמת מעבירה ציטוטף בזמן, תמר בוכלצב מעבירה סיפור נחמד גם בזמן, ויפעת אופק שוב לא מאכזבת, ומוצאת משהו ממצמן, בזמן..

(כנראה שיש כאלו מסודרים).

מחפשים שיר מתאים בשירונט ומתעדכנים שנועה טני כבר חשבה על שיר לפנינו.

עוברים בתא הדואר, אולי מישהו נזכר לשים משהו, מופתעים לגלות ששוב תיבת המייל ריקה.

שולחים לגל ורובי ברגע האחרון לעיצוב סידור והגהה, מקבלים במייל בחזרה לעשות שוב הגהה, שולחים שוב לגל ורובי (מזל שיש מייל - היונה הייתה סובלת).

חושבים מה לכתוב הפעם ב"דבר המערכת"...?

ממציאים משהו ומקווים שתאהבו את זה.

שולחים למיטל להדפסה ושיוך (תודה על העזרה) נותנים לתמר לוי שתחלק (שוב תודה רבה) מחכים יומיים, מסתובבים על המדרכות ומחכים לפידבקים חיוביים.....

מקווים שתיהנו

אנחנו.

מערכת העלון:

נירית ושגיב, גל ורובי

תא דואר מס': 101

alon-gat@gat.org.il

העלון הבא יוצא בנר שני של חנוכה, יום שישי - 3.12. נא להעביר חומרים עד יום ראשון (28.11) בערב.

משיחת הקיבוץ

14.11.10

1. לאחר הסבריו של אלישע על תהליך הבחירה, השיחה אישרה את בחירת הדירקטוריון, **נדב שרמן**, למנהל עסקי (החלפת עודד זמירי).

2. השיחה אישרה העברת המועמדים למזכירות הקהילה להצבעה בקלפי.
(רשימת המועמדים חולקה לחברים בתאי הדואר ובאתר האינטרנט).

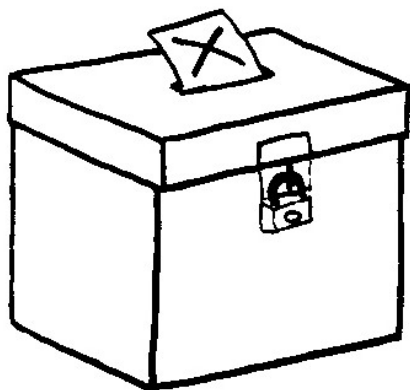
מזכירות הקהילה - בחירות

הקלפי פתוחה להצבעתכם היום, יום שישי, 19.11.10.

שעות פתיחת הקלפי:

11:00 - 13:00 בצהריים

18:00 - 20:00 בערב

חשוב שכל אחד ואחת יהיו שותפים בבחירה.

טנא

אלון אשפר, בעלה של רבקה פילינגר, הלך לעולמו.
אלון היה חבר קיבוץ גת בעבר, ומותו בגיל כה צעיר עוטף אותנו עצב.
אנו משתתפים בצער המשפחה, ושולחים תנחומים.

אימא של גלעד שליט כותבת:

זה הילד שלי !!!

החיים הראשונים שבראתי, יצר גופי, נשמתי, ואהבתי.

את קולו שמעתי ב-20 שנה האחרונות, מהרגע שבא לאוויר העולם, ועד שיחת הטלפון האחרונה. "אימא, אני חוזר הביתה, שומעת?"

שומעת ילד. בבירור כמו את הבכי הראשון שלך. אני עדיין שומעת את הבכי שלך בלילות. כשהיית קטן, לא נתת לי לישון בלילה.

הייתי שוכבת לידך ומרגיעה, כשהיית חולה פעם ראשונה פחדתי כמו ילדה קטנה, ממה משפעת פשוטה.

לקחתי אותך לכיתה א, וגרמתי לי להבטיח שאני אחזור לקחת אות הבטחתי לחזור ובשנים שבאו מעולם לא שברתי את ההבטחה שלי.

תליתי את הציורים שלך על המקרה, על כל קירות המטבח, רק כדי שתדע שפה זה הבית שלך. כאן איתי, בין הציורים הישנים והזיכרונות הישנים עוד יותר.

גדלת מהר מידי, מול עיניי המזדקנות והעייפות. בבר מצווה שלך ראיתי פתאום איך גדלת מול עיניי במהירות מופרזת הייתי האימא הכי גאה בעולם.

גדלת להיות מוצלח, מקסים, חכם.

"זה הילד שלי" חשבתי אז, כן, "זה הילד שלי". וכשהתחלת לצאת עם חברים, יצאת גם עם חלק ממני.

הייתי מחבקת אותך ומבקשת שתיזהר.

"אל תדאגי אימא, אני ילד גדול"

הייתי מתעוררת בלילות. מסתכלת בשעון,

חושבת איפה אתה, מחכה שתחזור.

רק שתחזור כבר בריא ושלם אלי.

ורק כששמעתי את הנפילה האופיינית והמרושלת שלך למיטה ידעתי, שאתה פה, בבית, איתי.

ויכולתי להירדם בשלווה.

כשעשית רישיון והיית לוקח את האוטו, הייתי מתפללת שלא ייקרה כלום, שלא תיפול לביוב,

שלא יתנגשו בך, שלא תנהג מתי שאתה לא צריך. אבל אתה לא אכזבת וחזרת אל"י בריא, שלם, ומאושר. שמחתי לראות את החיוך שלך, גם אם שילמתי בדאגה ולילות חסרי שינה. ידעתי שלא חסר לך כלום. ליבי החסיר פעימות רבות מידי כשהלכת לצו ראשון בגיל 17.

חזרת מאושר, עם פרופיל גבוה וגאוה בזהקת בעיניים. באותו לילה לא נרדמתי. רק ביקשתי שלא תלך לקרבי.. שלא תשרת באזור מסוכן.

גם ממך ביקשתי, אבל אתה לא שמעת בקולי. רצית להגן על המולדת. אבל זו לא המולדת שגידלת אותך. זו אני שגידלתי. אני.

וביום שסגרת את הדלת אחרייך ונסעת לבקו"ם, כולך נרגש לקראת השירות, התחלתי לספור ימים עד שתחזור אליי שוב.

כל שבת שחזרת הודיתי לאלוהים, נשבעתי ללכת לבית כנסת, למלא תרי"ג מצוות, להודות לאלוהים שהחזיר לי את הילד שלי.

אבל זה תמיד הוחלף בלכבס את המדים שלך ולהכין לך אוכל.

ביום שבו נשמעה דפיקה רמה על הדלת.. כמעט הרגשתי שמהו לא בסדר.

פתחתי את הדלת והתפללתי לא למצוא בדיוק את מי שמצאתי.

שני אנשים במדים וחובש.

אחד מהם, המפקד שלך, לחץ את ידי בחזקה. לא הייתי צריכה לשמוע את דבריו. האפלה שהתפשטה בעיני חסמה את העורקים והספיקה לי בשביל להבין שמהו לא בסדר. משהו לא כשורה.

בחדשות מראים תמונות שלך.

ואני יושבת ובוכה. הלכתי לבית כנסת. התפללתי.

אני מתפללת מתוך שינה טרופה שתחזור.

זה הילד שלי. שלי. שנחטף לתוך עזה.

הילד שלי שאולי לא יחזור.

מועדת התרבות

דחיית טיול חנוכה

רצינו לארגן טיול מיוחד שייצא מהקיבוץ על גבי משאיות ספארי ויעבור מסלול יפה ומיוחד בסביבה, הכולל אוכל בשטח ופעילות אתגרית מותאמת במערות לוזית. לצורך טיול כזה אנחנו זקוקים ל- 5 משאיות ספארי. מסיבות שאינן תלויות בנו לא ניתן היה להשיג את המשאיות לתאריך המבוקש, נבצע את הטיול במועד אחר.

טקס חנוכה

הטקס יתקיים ביום שישי 4.12.10 במגרש ליד חברת הילדים. בתוכנית: מרוץ לפיד, הדלקת נרות, ריקוד וכמובן מפקד אש. מיד לאחר הטקס נעבור לחדר האוכל ושם תתקיים הפעילות: **"העולם המופלא של האבן"** - מומלץ מאוד. בחדר האוכל יהיה רק כיבוד קל.

לאחר סיום ההפעלה, בערך בשעה 20:00, תאכל כל משפחה בביתה את ארוחת החג.

גרפיטי בגת

ביום שבת 4.12.10 בשכונה החדשה נצייר ציור קיר ענק. ההפעלה מתאימה לכל הגילאים. מומלץ לבא עם בגדים שאפשר ללכלך (בצבע). במקום יוגש כיבוד קל.

א. גרפיטי

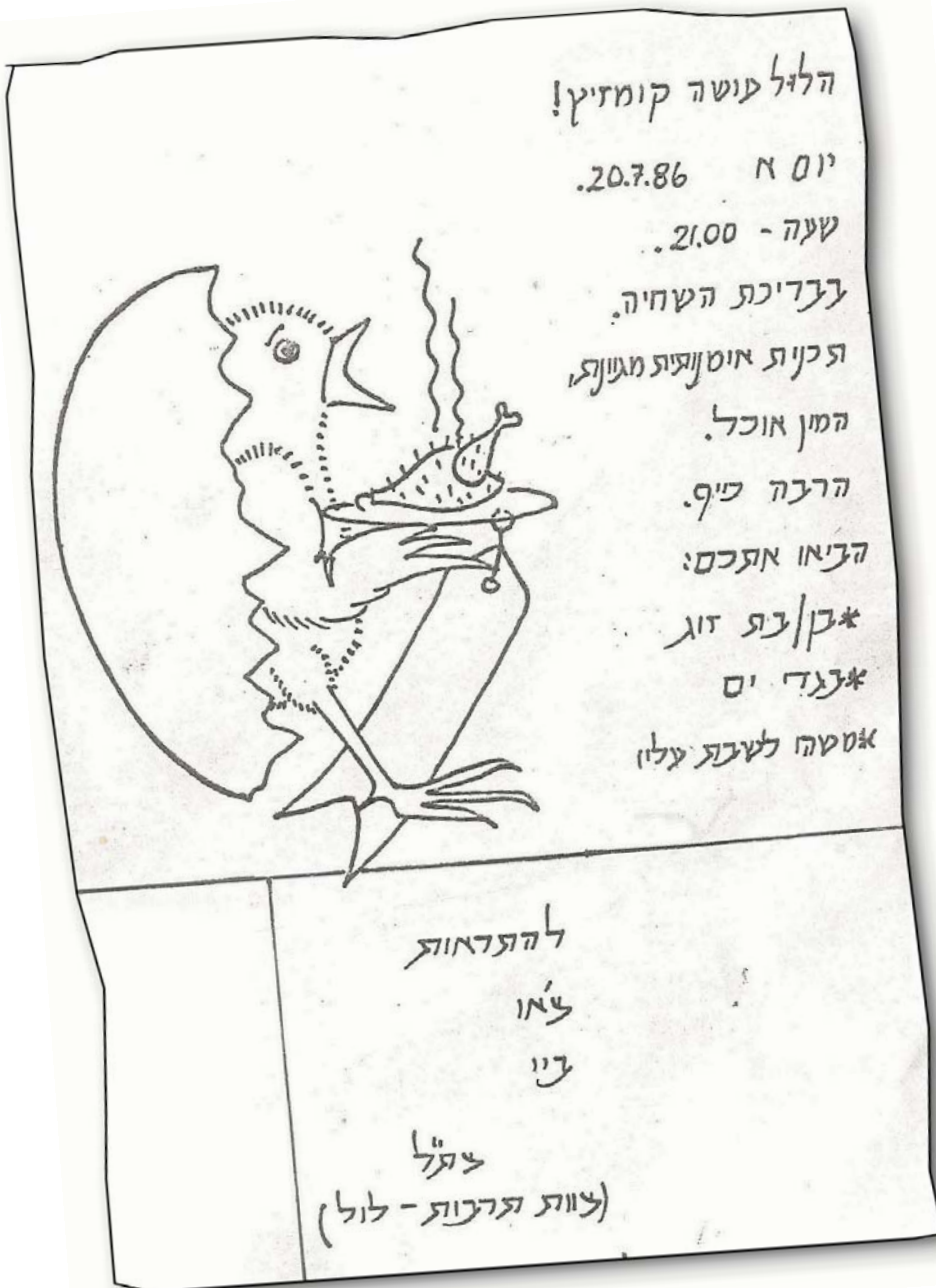
יעקב קירש.

השבוע לפני

יולי 1986 - הקומז'יץ של הלול

משהו שלא קרה כבר מזמן...

יוצר ההזמנה: שרון פינצי, מרכז הלול (וצת"ל) באותן שנים.

שוב בנושא הקלנועיות.

מכתב זה מתפרסם בעלון הקיבוץ לפי דרישתו של השוטר הקהילתי - מועצה אזורית יואב, ולאחר שנשלח כבר לנוגעים בדבר. פנינו לשוטר הקהילתי מאחר שלא מעט פעמים כבר נגנבו בלילות וחובלו הקלנועיות/גולפית, המשמשות אותנו לעבודה.

עד היום לא נעשה דבר בנידון ועבור הנזקים בהן שילמה הקהילה, ואנחנו על עוגמת הנפש. התלבטנו, והחלטנו לפרסם מכתב זה בעלון, כשלפני כן הועברו העתקים למזכיר הקיבוץ - משה טנא, מנהל הקהילה - ניב ויזל, מרכזת הבריאות - פרלה קירש, הורי המוסדניקים והרכז החברתי שלהם - נועם סולסקי, וכן לשוטר הקהילתי של המועצה.

להלן המכתב, בשינויים קלים מהמקור:

להורי המוסדניקים

ברצוננו לידע אתכם שבשבת, 30.10.10, לפנות בוקר, שוב נגנבה וחובלה הגולפית השייכת לעבודת מטפלות הקשישים. בנוסף לכך נגרמה חבלה למצברים ולחוטי החשמל שלהם המטעינים את הקלנועיות. תוך כדי נסיעה (כנראה פרועה) התנגשו הנערים עם הקלנועית ברכב חונה, שבמזל אף אחד לא נפגע. ולאחר הסתכלות הסתבר שגם הרכב לא ניזוק. הנערים אשר שמו לב שרואים ורודפים אחריהם עזבו את הקלנועית מלאת בוץ וברחו. (לידיעתכם זהות הנערים ידועה). הוגשה תלונה על כך לשוטר הקהילתי, למען יטפל בכך כראות עיניו.

להזכירכם לפני מספר חודשים ידענו בדפי מידע על גניבת הקלנועיות בלילות והנזק הנגרם להם. אנחנו פונות שוב: הקלנועית והגולפית הן כלי עבודה חשוב. הן לא פרטיות שלנו. הן שייכות לקהילה, בריאות ורווחה. אותנו הן משמשות לעבודה ולשרות החברים הנזקקים. (הקלנועיות הפרטיות משמשות את החברים המתקשים בהליכה).

להורי הנערים, בבקשה מכם, דברו עם ילדיכם והסבירו להם את חשיבות הדבר.

גילה תמיר ואיריס נווה.

בהזדמנות זו, אמנם באיחור רב (אבל עם קשר לעבודתנו), ברצוני להודות לטנא ויענקל'ה ולצוות ראש השנה שכיבדו ופירגנו לנו על עבודתנו, והעניקו לנו את הפסלון הנחמד והיפה של נשות השנה. (אם הייתי יודעת שכך, ברור שהייתי משתתפת בחג כאן בגת.)
המון תודות!

גילה תמיר.

מי מאתנו לא רוצה לעזוב לעתים את טרדות היום-יום, הילדים, הכביסות והכלים ולצאת לבלות, או לפחות לשבור שגרה?! אז הנה לכם רעיון נחמד שלא עולה הרבה כסף.

חבר טוב שלי סיים השנה את מסלול לימודיו בסטודיו למשחק של יורם לוינשטיין בתל-אביב. במהלך שלוש שנות לימודיו, אחת לשלושה חודשים בערך, היינו מקבלים הזמנה להצגה, שהייתה נערכת בבית הספר עצמו, ע"י הסטודנטים.

את ההצגה האחרונה ראיתי לפני כחודש- המחזמר "סיגל"- סיפורו של אריס סאן, שהועלה ע"י בוגרי הסטודיו, בבימויו של צדי צרפתי.

המחזמר היה מושקע ומקסים, כלל תזמורת מקצועית חיה על הבמה, ברמה גבוהה ביותר. השחקנים מוכשרים מאוד, עשו עבודת משחק מעולה שלא הייתה מביישת אף תאטרון מקצועי. וכמובן- אריס (חברי הטוב)- היה מסמר הערב- כוכב ענק! (מבטיחה לכם שעוד תשמעו עליו!)

ההצגות של הסטודנטים מתקיימות בסטודיו למשחק ברח' המבשר 22, או באולם המופעים הגדול יותר ב- עבאס 39 פינת חנוך 19.

ההצגות במחיר סמלי והתשלום הולך לבית הספר ומסייע לסטודנטים. הסטודנטים מאוד זקוקים לקהל, ומקבלים בשמחה את הבאים.

תמיד נהייתי לבוא לערב באווירה אחרת, לצפות בשחקנים המעלים את עבודותיהם.

אז מי שחשקה נפשו בערב תרבותי מהנה, ולא רוצה לשלם מחיר כרטיס שגובים התאטראות הגדולים בארץ- מוזמן לשים פעמיו לעיר הגדולה תל-אביב, לשכונת התקווה, לסטודיו למשחק של יורם לוינשטיין, ולהנות מהצגה טובה!

לבירורים על הצגות ניתן להתקשר למזכירות בית הספר 03-6886514 ו/או להיכנס לאתר האינטרנט www.studioct.co.il ולהיווכח במו עיניכם בדברים המופלאים שקורים שם.

בטוחה שתהנו.

בשמח.

** קרן הגנת שואלת את הילדים מה אלוהים ברא ביום השביעי.

צוף שטרן (בת של אתל ואסף) עונה: "הוא ברא את היין".

* **אדר פלך** (בן של טלי ורועי, נכד של רותי ורפי פלך) קנה גלידה בכלבו ולקח כפית.

אלה (שידרוביצקי): "בבק..."

אדר: "שה"

אלה: "מה אומרים?"

אדר: "1720" (המספר של החשבון) -

***הערת המערכת: נא לא לעשות שימוש במספר.

* **אלה תמיר** (בת של מירי ודקל, נכדה של גילה ורפי תמיר)

מספרת שיש לה ארנבת חדשה בבית, והיא קראה לה בשם "פיונה".

בשם חיבה היא קוראת לה "אילנית לוי כמו אלת-היופי".

* **אלונה גולדפרב** (בת של יוליה ושמעון גולדפרב)

מספרת בחצר שהתינוק שלה מכין שניצל, צ'יפס וקוסקוס.

רוני זיו (בת של קרן ויובל זיו) אומרת:

"מזל טוב לתינוק של אלונה, הוא פותח פאב כמו שגיב."

* **לירון שחר חן:** "כשסבתא אורה תהיה בת 100 היא תדע הכל!"

* **נעה היערי** מציירת עננים בגואש, בנושא נדידת ציפורים.

טלי (פלך) שואלת אותה איפה הציפורים, ונעה עונה: "נדדו כבר!"

* **אופל ירדני** (בת של אורית ואודי, נכדה של תמר וישראל ירדני)

רואה את בשמת חותכת גזר ושואלת: "נכון שקשה לחתוך את הגזר בגלל הויטמין סי?"

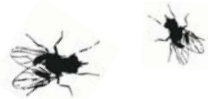

הדשא שליך הכלבו או הלכלוך שעל הדשא שליך הכלבו...

כיום דשא זה הוא אחד הדשאים הכי מרכזיים ופעילים חברתית.

נורא חבל שלאחר מפגשי אה"צ של הילדים והוריהם / סבים, מוסדניקים ועוד אנשים שנהנים מהאווירה הנעימה, נשאר הדשא מלוכלך והכלבים הנמצאים שם, עושים עוד יותר טינופת מהזבל שנשאר על הדשא.

ילדי הגנים באים מפעם לפעם לנקות את הדשא, מתוך חשיבה שזה חשוב ונכון ללמד את הילדים, לשמור על המקומות, בהם הם נמצאים ומבלים, נקיים.

אז בואו נעשה מאמץ. אם כל אחד מאיתנו ידאג להרים את הזבל שלו, דשא זה יהיה נקי ונעים לכולנו !

פינת החיור והרוח

פינתה של תמר בוכלצב

לפני שנים רבות היה ילד בעל מזג רע מאד. אביו נתן לו שקית עם מסמרים וביקש ממנו לתקוע מסמר בגדר הגינה בכל פעם שיבצע מעשה לא ראוי, או יתנהג בצורה לא ראויה. ביום הראשון תקע הילד 37 מסמרים בגדר. בשבועות הבאים, הוא למד לשלוט בעצמו ומספר המסמרים שתקע בגדר פחת מיום ליום. עד שהגיע היום בו לא תקע אף מסמר בגדר. הילד סיפר על כך לאביו. האב הגאה הנחה אותו וביקש שיוציא מסמר אחד מהגדר בכל יום בו לא ינהג בצורה לא ראויה ולא יעשה אף מעשה לא ראוי.

הימים חלפו והילד בישר בשמחה לאביו כי הסיר את כל המסמרים מהגדר.

הלכו השניים יחד לגדר והאב אמר:

"בני התנהגת למופת, אבל ראה את כל החורים שנותרו בגדר. היא לא תחזור אף פעם לקדמותה. כשאתה פוגע באנשים אתה משאיר פצע ממש כמו החור בגדר. לא חשוב כמה פעמים תתנצל, הפצע יישאר.

פגיעה מילולית מכאיבה בדיוק כמו פגיעה פיזית".

מוסר ההשכל ברור

"סוף מעשה במחשבה תחילה"!!!

דו"ת אהבה

שחר חיון
תאריך לידה: 15.8.62

אלון לופו
תאריך לידה: 25.10.62

מנהל	קריירה	חקלאי
ספורט, גינון	עיסוקים נוספים	גידול דגים
כלב	לו היית חיה, איזה חיה היית?	באפלו
את הבית	הכי אוהב בקיבוץ	איצ'ו בר
חמוס וסטייק	מת לאכול	סאנדיי (גלידת מקדונלדס)
משפחה	מה היית לוקח איתך לאי בודד?	שש-בש
צביעות	לא יכול לסבול...	אנשים "קטנים"
לראות טלויזיה	אוהב להיות בבית	לראות את הפועל מנצחת
שנהיה בריאים ושכל משאלותינו יתגשמו	הייתי רוצה...	שנהיה בריאים
יורם ארבל	רמי וייץ או יורם ארבל	יורם ארבל
אף אחד	בית"ר או מכבי	בית"ר
סרט	סרט או ספר?	סרט
ברגל	באופניים או ברגל?	אופניים
גורמה	גורמה או חמוסצ'יפסלט?	גורמה
בשרי	בשרי או חלבי	בשרי

שעשועון

ט	מ	ת	ק	נ	ל	נ	י	ק	ו	י	ב	ו	צ	כ	ה	ר	ר
ג	ק	ר	י	ס	ת	ע	צ	ר	ק	ר	ק	ר	כ	ג	ש	ק	ר
ב	ל	ס	ח	ק	ק	ר	ק	ר	ק	ר	ק	כ	ב	ל	צ	ק	ק
י	צ	מ	ח	ו	ר	פ	ב	ק	י	ב	ו	צ	ג	ת	ו	ר	ק
י	ר	מ	ס	נ	ק	מ	ש	ק	ע	י	מ	י	ה	ב	ל	צ	ר
ש	ו	ש	ס	ר	ו	ר	ר	ק	ר	ג	ק	ר	ק	ע	י	כ	ק
ה	י	ג	י	ו	נ	כ	ק	ר	ק	ג	ו	ג	ר	א	ת	ע	ר
פ	א	ל	פ	ס	ק	ה	ה	ר	ק	ק	ר	ש	כ	ג	מ	ה	ר
ס	ב	ו	צ	ר	ר	צ	ו	ב	מ	ד	ק	מ	כ	ד	א	ק	ר
ק	ט	י	ג	ד	כ	ג	ח	ה	ג	ח	י	י	כ	ג	ח	ר	ר
ת	ו	ט	י	פ	ל	צ	י	ל	ל	ש	ח	ב	כ	ב	ו	צ	ר
ח	א	י	י	ל	ת	ח	ז	ר	מ	נ	מ	ר	ה	ג	ר	ל	ק
ש	כ	ב	ר	ק	ש	ר	ת	ס	ט	נ	כ	כ	ב	י	צ	ר	ר
מ	ל	א	ק	ת	צ	א	מ	ט	ר	פ	ר	ה	ש	ז	ה	מ	ק
ל	ק	ר	כ	ס	ע	ש	ד	ק	י	ו	ר	ה	ע	ק	כ	נ	ר
ש	ה	י	א	ר	פ	נ	ו	י	ו	ל	י	מ	ג	ד	ל	ה	ק
ו	ר	ח	נ	ו	כ	י	ו	ת	ת	ר	ר	ק	צ	מ	ב	מ	ר
ב	מ	ג	פ	י	י	מ	ר	ו	צ	ה	ל	פ	י	ד	ו	ת	ק

והפעם: תפזורת חורפית - קיבוצית. (עם נגיעות קלות של חנוכה)
יש למצוא את המונחים הבאים, במאוזן, מאונך באלכסונים, וברורס.

בוץ | טקס חנוכה בגשם | בריכת שחיה מקורה | במגפיים | מרוץ הלפיד | חורף בקיבוץ גת |
השלולית מאחורי הכלבו | גבי, יש הפסקת חשמל שוב | משקעים | אל פסק | ראשנים | מטריות |
טיול גשם | מתקן לניקוי בוץ (ז"ל) | גשמי ברכה | מטר | יורה | חנוכיות | קריסת עץ | קרררר.

יומן מסע

מוצ"ש.

כתבנו יושב מתוח ונרגש...

נקבעה פגישה עם הי"בתניקים... יגיעו? לא יגיעו? יאחרו? אולי במקרה ידייקו? אז כל התשובות נכונות. חלק הגיעו, חלק דייקו, חלק איחרו ובסוף זה קרה. ישבנו לשיחה משותפת לשמוע רשמים מהמסע לפולין. ישבנו, זאת אומרת אנוכי-שגיב, מאי סולסקי (ביתם של ענת ודני), שחף תורן (ביתם של נימי וליאורה), אביב ראובן (בנם של צביקה וגלית (גולן)), אבישי גנדלמן (בנם של נירית וזיו), דור גליקליך (בנם של עמי ואתי) ורם סמיתסון (בנם של רודני ותמנע). לאחר שיחה קצרה ש"משום מה" הזכירה להם את השיחות איתי בתקופת חברת הילדים, יצאנו לדרך.

שאלתי את החבר'ה על ההכנה והציפיות מהמסע-

אין תמימות דעים לגבי ההכנה. לחלקם היא עזרה מאד ולחלקם הייתה אינטנסיבית מידי בגלל הזמן הקצר מפתיחת השנה ועד המסע.

לכולם היה ברור שהמסע הולך להיות קשה ועמוס בחוויות וכולם מסכימים שהחלק הכי חשוב ותורם בהכנה למסע, אלו העדויות שהם שמעו לפני המסע.

כמובן שכולם מסכימים בחיך שכל עוד ההכנה היא על חשבון לימודים, אז הכול בסדר. בשלב זה של השיחה ביקשתי מהנערים יותר לשתף מבחינת רגשות ותחושות ופחות לתאר מקומות וגיאוגרפיה..

בפולין בתקופה הזאת קר, קר מאד, כל כך קר שאפילו רם סמיתסון הסכים שהיה חמים ולא שרבי.

השיחה על הקור הובילה את החבר'ה לספר על הרבה רגעים שבהם אתה משליך סיטואציות מהמסע לסיטואציות שהתרחשו באותו מקום בדיוק בזמן השוואה, טקס בו כל השכבה עומדת ליד קבר אחים וממול 8 חבר'ה מהשכבה, שמעבירים את הטקס ומכאן תשתמשו אתם בדמיון המצמרר... או שביל, עליו צועדים כל השכבה ביחד, אותו שביל בו צעדו בשואה אלפי יהודים רגע לפני מותם.

אנחנו ממשיכים לדבר ונעים בין ציניות לרצינות, כמו במסע עצמו, בו נתקלו החבר'ה בקושי להפריד בין הסיורים הלימודיים במחנות לבין הסיורים התיירותיים בערים. בבוקר רואים את ערמות הנעלים, השערות והמשקפיים, את תאי הגזים והשלט באושוויץ, ולאחר מספר שעות מסיירים בוורשה היפיפיה.

בפרץ של רגשות ועצבים הם מספרים בעיניים כועסות ומשתהות על מסילות רכבת שנבנו, ורכבות שנוסעות על תשתיות שנבנו בתקופת השואה.

הם לא מצליחים להבין איך אפשר לפתוח חלון של בית, כשממול הנוף הוא שרידים של מחנה השמדה. מספרים איך הלב נקרע בין היופי והעוצמה של יער ענק, מול הידיעה מה התרחש שם. מזועזעים מלראות ילדים בטיול שנתי, הולכים במחנות עם מוזיקה על האוזניים עליזים ושמחים.

ניסיתי להקשות, ושאלתי מה הייתם עושים לו יכולתם לדבר עם אותם ילדים- התשובה הייתה כמעט חד משמעית: שיחה של רבע שעה עם אחד העדים היתה יכולה לעזור להם להבין משהו.

הנערים מוסיפים ומציינים שהאנטישמיות נמצאת כמעט בכל מקום. בכתובות גרפיטי על הקירות, במבטים, בהערות שנאמרות לעברנו ובאווירה הכללית.

השעה כבר נהייתה מאוחרת ומסתבר שבחלוף השנים, הילדים נהיו נערים אחראיים, והעירו את תשומת ליבי שכבר מאוחר ומחר לומדים, הבנתי שאין ברירה והתחלנו לסכם. החבר'ה מודעים לכך שהעברת המידע על השואה בשנים הבאות תהיה עליהם, כי לא נשאר הרבה עדים.

קיימת הסכמה שהמסע נותן המון, אבל שכדאי לחזור לשם בגיל מבוגר יותר, על מנת להבין ולקלוט בצורה יותר ברורה מה היה שם.

כמובן שעלה נושא הגיבוש הקבוצתי וכמה המסע עשה טוב לרוב החבר'ה, גם בפן האישי וגם מול הקבוצה. איך ערכים כמו בית ומשפחה מקבלים משמעות אחרת וחזקה יותר והופכים למשהו, שהוא לא מובן מאליו, בעקבות מה שהרבה אנשים איבדו שם.

הזמנתי חשבון (והחלטתי שהפעם ועדת עלון תספוג אותו).

הודיתי לחבר'ה ולא הפסקתי להרהר לעצמי ולהתפעל איך הגוזלים גדלו והתבגרו.. והגעתי למסקנה שיש פה דור עתיד רציני, עם דעה, שיודע מה הוא רוצה מעצמו, ולנו יש על מי לסמוך בעתיד הלא רחוק.

רשם ערך כתב והתרשם.

שגיב.

לוח מודעות

שוק מציאות

ההיענות נאה.

הפרוייקט קורם עור וגידים...
פרטים על מועד הארוע נפרסם בהמשך.

עדיין ניתן ליצור קשר בנושא עם לילך כדר:
052-3698996

מי שלקח ללא רשות - סולם מחצר ביתנו, מתבקש להחזירו.
אנו זקוקים לו.

הסולם בצבע כסוף, המדרגה הראשונה שלו עקומה כלפי פנימה.
(אגב- אם הייתם מבקשים, היינו משאילים לכם בשמחה).

תודה רבה.

שגיא ובשמת גולדברג.

באור ששגא משימה יוצאת לאור אישית

**תנועת השומר הצעיר בעולם מחפשת שליחים תנועתיים לתפקידים בקהילות היהודיות
בעלי ניסיון חינוכי**

* שליח צעיר להונגריה מיון ויציאה מיידית - ידיעת הונגרית יתרון

* שליח צעיר לקנדה - מיון מידי, יציאה קיץ 2011

שליחים צעירים (רווקים ו/או משפחות צעירות ללא ילדים), דוברי ספרדית, אנגלית, גרמנית.

* ליעדים רבים בצפון אמריקה, דרום אמריקה ואירופה

צעירים מסיימי י"ב לתוכנית ייחודית: לשנת י"ג בארה"ב

נא לשלוח קורות חיים עד 30.11 ל: danitowen@gmail.com רק מתאימים ייענו.

המודעה פונה לגברים ונשים כאחד.

גלעד יחכה לנו אז למה אנחנו מחכים?

גלעד שליט נמצא בשבי כבר:

1605 18 10 55 *
ימים שעות דקות שניות

* זה היה נכון ליום, לשעה, לדקה ולשנייה של סגירת העלון (ביום שלישי 16.11)...

שבת שלום